

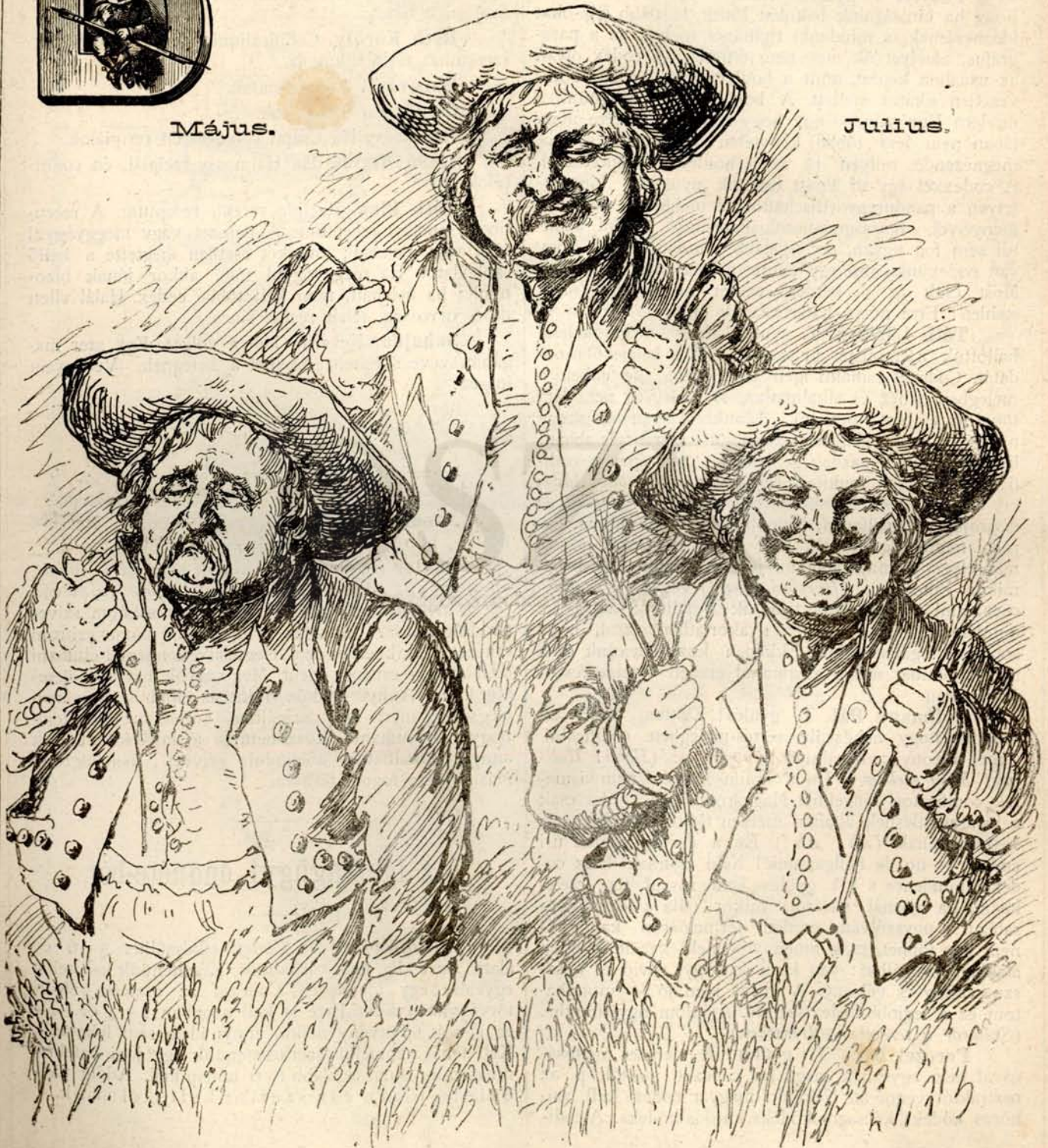
BORSSZEM JANKÓ

Junius.

Május.

Julius.

Igy volt.

Igy van.

Igy legyen.

Receptio és codificatio.

Pauler. T. gyűlés! Nekünk egy codex kellene, hogy ha bíróságaink bakokat lőnek, legalább §§-okat idézhessenek, s mindenki tudhassa, melyik az a paragrafus, amelyet ők meg nem értettek. A codex olyan az usushoz képest, mint a boulevard és aszfalt a kövezetlen síkator mellett. A boulevarddal beléptünk a modern Európába — úgy hogy az idegen keletre utaztában nem lesz többé kénytelen Bukarestbe menni, megnézendő, milyen is az a boulevard söpörtlenül. A codexsel egy új lépést teszünk nyugatra, kiegyeztetvén a pandurenwirthschaftot az újabb kor követelményeivel. Igazságtalanszolgáltatásunk javulni azontúl sem fog ugyan, de legalább elmondhatjuk, hogy van codexünk, ami egy nemzetnek civilizált szint ad. Most csak az a kérdés, woher nehmen und nicht stehlen? Erre nézve határozzanak önök

Tóth Lőrincz. T. gyűlés! Mély megindulással hallottuk a minister ur szavait, főleg befejező mondatát. Codexet csinálni igen szép dolog, de ebben a melegben nehéz és alkalmatlan. A melegség nem ösztönzi az embert munkára. Azonkívül van még egy másik hiány is. Magyarország fölötté szerencsés abban, hogy rendkívüli gazdag geniekben, csak épen a codificatióra nincsen senkije. (*Hoffmann megsértődve távozik s mert senkisémet vette észre távozását, megfordul és visszasjön.*) Ennél fogva legjobb felhasználnunk az európai nemzetek munkáit. Hál' isten! dolgoztak mások már eleget s ennél fogva mi joggal pihenhetünk babáiraikon. Pihenjünk! (*Harsogó éljen!*) Vegyük át egyszerűen, ami jót egyebütt találunk s adjunk az egész munkának magyar szint a gyakorlatban azzal, hogy sohasem foganatosítjuk. Ekképen lesz codexünk és a magyar ember mégis megmarad eredeti lótejszürcsölő állapotában.

Hoffmann Pál. T. gyűlés! Elöttem szóló azt mondta, hogy nehéz ily sertés-melegben codificálni. Nehéz bizony codificálni a hűvösön is. (*Hohó! Halljuk! Mily szellem!*) Én t. uraim szintén nem ismerlek codificatori lángelmét Magyarországon — ha csak a jogászgyűlésnek általam mélyen tisztelt elnökét nem veszem annak. (*Ah! Ah!*) Ez a derék, remek uri ember — no de hallgassunk! Neki vannak kész codexei mindenre s a t. gyűlés igen rosszul fog cselekedni, ha másnál vásárol, mikor nála a legjutányosabb, ugyszólván eredeti termelőáron kapja. Ő nem kér többet, csak amennyibe neki került. Minden alakban szolgálhat: van kicsi és nagy, rövid és hosszú, vastag és vékony. A forma igen jó — mondhatom ez a legjobb codex-szállító. Ajánlom figyelmükbe. (*Szétszór a teremben adreszeket.*)

Perczel Béla. T. gyűlés! A nemzet méltóságával nem egyeznék meg, ha codexét mástól, p. az osztráktól venné át. Nekünk magyar codex kell, zsinóros kódexek, kócsagos kódexek, kardos kódexek. A codi-

ficatio mellett vagyok, csak hogy azért ne mellőzzük azt a jót se, amit egyebütt találunk.

Környei. Én épen ellenkezőleg a receptio mellett nyilatkozom, csak hogy saját viszonyaink méltó figyelembevételével. Recipiáljunk, de úgy, hogy codificatiónak lássák.

Ráth Károly. Codificáljunk, de úgy, hogy egy-szersmind recipiáljunk is.

Daruváry. Én recipiálok.

Csapó. Én codificálok.

Halmossy. Ha Csapó codificál én recipiálok.

Szabó Miklós. Ha Halmossy recipiál, én codificálok.

Tóth Elek. Recipio, recepti, receptum. A receptio az epétlen receptum. A nemzet vagy meggyógyul tőle, vagy belehal; mindkét esetben megtette a kellő szolgálatot. Ha meggyógyul tőle, akkor jónak bizonyult; ha belehalt, nem kell többé codex. Halál ellen nincs orvosság, tehát recipe sincs.

Suhajda. Keverni kell a dolgot. Egy szer magában véve sohasem használ a betegnek. Vevényem im ez:

Rp:

Codif. uncias. jj

Recep. gran. jiii

Rendelés szerint. Tíz évenként új codex.

Dr. Suhajda.

Mindnyájan (*borzasztó zajjal*) Codi — Reci — fica — ptio — codificáljunk — recipiáljunk!

Pauler (*belátván, hogy annyit magától is tudott, amennyit itt hallhatott, különben is bele fájdulván feje a zsvajba.*) T. gyűlés! Nagyon köszönöm szives fáradságukat. A rekedtek számára két mázsa citrom érkezett. Akiknek ez sem elég, sziveskedjenek elutazni oda, ahol a citrom virul. Meg vagyok hatva bölcseségtől. Annyit tudok, mint az előbb s ez nekem elégséges, mert igen sajnáltam volna, ha elfelejtem, hogy mit tudtam. Köszönetül a jó tanácsokért csak annyit mondhatok megindult szívvel: befellegzett! Máskor sem fogom terhelni.

Az igazságügyi enquête-ból.

Vanojlovits: A Codex elkészülhet 5—6 év alatt. De addig nem várhatunk. Készítenünk kell tehát egyelőre egy ideiglenes Codexet az osztrák polgári törvénykönyvből. Erre is kell azonban 2—3 év. De ez is sok. Törvény nélkül ennyi ideig sem lehetünk. Kell tehát azonfelül szerkeszteniünk egy jogi katekizmust, mire ismét legalább is 6 hónap kell. Addig fájdalom, józan ész szerint kell itélnünk.

Az új zene-akadémiában.

Szt. Liszt Ferencz. Engedjétek hozzám jönni a csodagyermeket, mert ők a jövő zenéjének országa.

Az új Háfiz dalai.

— *Nasr-ed-Din európai naplójából.* —

I.

Fohász a hárem felé.

Oroszországot bejártam,
Láttam ottan sok muszkát,
Sok mindenre száját tartam,
Mintha enném pampuskát.

Kóczos kozákhetmán-fejet
És cserkesz libériát
Láttam, s ettem fagyalt helyett
Egy darab Szibériát.

Kentem császári pomádét,
Ittam császári nektárt,
Láttam császári parádét,
De nem nő- és gyermektárt.

Hárem, hárem, bár volnál itt!
Szívem teli, bár nem zsák,
S hozzád fohászokat szállit,
Oh perzsa szent-hárem-ság!

II.

Zuleikához.

— *A burkus politikáról.* —

(*Ghazél.*)

Hidd el, Sírín, — hisz most voltam csak nála, —
Nagy ember ám a burkusok királya.
De azt is hidd el, mondom, oh Sírín, hogy
Nyakod fehérebb mint Vilmos szakála,
És fürtöd dus mint angora cziczéé,
Holott Bismarknak van csak három szála.
Egyik szemed a másiktól oly messze
Vagyon mint Berlinton a kised Hála.
Berlin domjának jó hosszu a tornya
De hosszabb a te pilládnak fonála.
A „königslosz“-nak terme nem kicsiny bár,
De kebled olyan téres mint egy szála.
Nagy Frigyes szobrán sok veréb csunyított,
Sarudnál mégis rondább az ő válla.
A föld hátán itt fű nő és kaszálják, —
Ha hátadon nő fű, soká nem áll a',
Lecsókolom, s ha sarlóval paraszt jó,
A te hátadon bizony nem kaszál a',
És ah, tovább szépségedet hogy zengjem,
Miket szemem már annyiszor csodála?
Szebb vagy, Sírín, mint százezernyi Gretchen,
Pauline, Rieke, Fieke és Borbála!
Sík Brandenburgnak ninesen egy oly halma,
Mint keblednek, melyen Nasr-ed-Din hála.
S mindebből lásd, mily rossz politikájú
A burkus, bármiként politikál a'.

III.

A sah nadrágja.

(*Ballada.*)

Kijöttem én Perzsiából,
Hol az éhség halált ápol;
Bementem Oroszországba,
Aransujtásos nadrágba'.

Kijöttem Oroszországból,
Fogy a sujtás a nadrágról;
Bementem Burkusországba,
Már sujtástalan nadrágba'.

Kijöttem én Burkushonból,
Kifogytam a nadrággombból;
Bementem én Belgiomba,
De még most is nadrágomba'.

Kijöttem én Belgiomból,
Majd kicsusztam nadrágomból;
Szöttem frigyét Angliával
Nadrágomnak majd hijával.

Kijöttem én Angliából,
Nadrágom már tova lából;
Bementem én Austriára,
Oda nadrágom két szára.

Bécsi közkiállitáson
Nadrágom már láttam máson;
Segits innen Allah atya,
Mert utána megy a gatyá!

Bementem én Perzsiába,
Nem nadrágba, csak gatyába
Elfogyott a számos milljó,
Utazgatni ej haj mily jó!

BORSSZEMEK

„Egyetértés.“

Áruló! Mi szörnyű szó — elvtársárul!
S író mondja, —
Persze, azért áruló,
Mert — külön gyékényen árul.

Lázarus, midőn „gyilkost“ klált.

Lázárt nagyon sajnálták már,
Pedig az ő sebe csekély.
Legnyomorúbb az a Lázár,
Kinek nyelvén van a fekély.

Genealogia.

Jókai Csernátont, Csernátont szülte Csavolszkyt;
Nem csal a természet: mind az elődre ütött,

Signatura temporis.

Horn, Tisza stb. beszédeit, írja a „Hon“, szószzerint veszik
olvasóink. — Hisz ez a baj.

Igazságügyi reform.

Elszörnyűködve azon hosszú határidőktől, melyek az igazságügyi enquete-ben a törvénykezés reformjára szükségeseznek mondatnak: alulirt tudósok vállalkoznak ezt a reformot egy óra alatt keresztülvinni.

Itt az arcanum:

Fogadtassanak el a következő törvényjavaslatok:

I. Sajtótörvény.

(Deák Ferenczet mindenben megilleti az elsőbbség, maradjon meg tehát az ő következő törvényjavaslata.)

Egyetlen §. Irni szabad, hazudni nem.

II. Polgári törvénykönyv.

Egyetlen §. Juris praecepta sunt haec: honeste vivere, alterum non laedere, suum cuique tribuere.

(Jus romanum.)

III. Kereskedelmi törvény.

Egyetlen §. Mindent készpénzzel kell fizetni, hitelezésnek és adóssági keresetnek nincsen helye. E szerint

IV. Váltótörvény

nem kell, és

V. Bányatörvény

sem kell, miután ez csak egyik ága a magánjognak. Mindegy, akár bánya, akár szántó föld legyen a jog tárgya.

VI. Peres eljárás.

Egyetlen §. Minden vitás jogi kérdés választott bíróság által döntetik el jogérvényesen. Az ítélet közvégrehajtó által exequáltatik, ki nek díját a választott bíróság előre állapítja meg egyik vagy másik, vagy mindkét peres fél rovására.

VII. Peren kívüli eljárás

nem kell, mert ha a felek közt egyetértés van, nem kell bíró; ha pedig jogvita támad köztök: ott a peres eljárás.

VIII. Büntető törvény.

Nem kell csinálni, mert — már készen van.

IX. Büntető eljárás.

Egyetlen §. Senkit sem szabad előbb felakasztani vagy elzárni, míg el nem fogják.

(Nürnbergi codex.)

X. Ügyvédségi törvény.

Egyetlen §. A hazai törvények oly világosak lévén, hogy azokat minden gyermek megértheti, és így ügyvédekre szükség nem levén: az ügyvédség eltöröltetik.

XI. Közjegyzőségi törvény.

Egyetlen §. Az összes eddigi ügyvédek közjegyzőkké neveztetnek. Ha a fél sokalja a contót, választott bíróság határoz.

Ime a Columbus-tojás! Nem kell az egyetemen jogi fakultás, nem kell jogakadémia, ügyvéd, fizetett bíró. Ha a hitelezőnek keresete nincs, nem fog hitelezni; nem lesz adós, nem lesz krach. A büntető eljárásban (IX. alatt) a humanitás elve teljesen megvan óva. Az egész polgári törvénykezés a feleknek vajmi kevésbe, az államnak pedig egy fillérjébe sem kerül. Végre jogtanárokra sem kell költenie, és megkiméli a codificationális munkákra évenként szánt 30,000 forintot. *)

A „Borsszem Jankó” jogászai.

*) No, ha Pauler most meg nem teszi a Borsszem Jankót legalább is Aláírnagynak, akkor nincsen szíve.
Szerk.

ÁRTATLAN BESZÉLGETÉSEK.

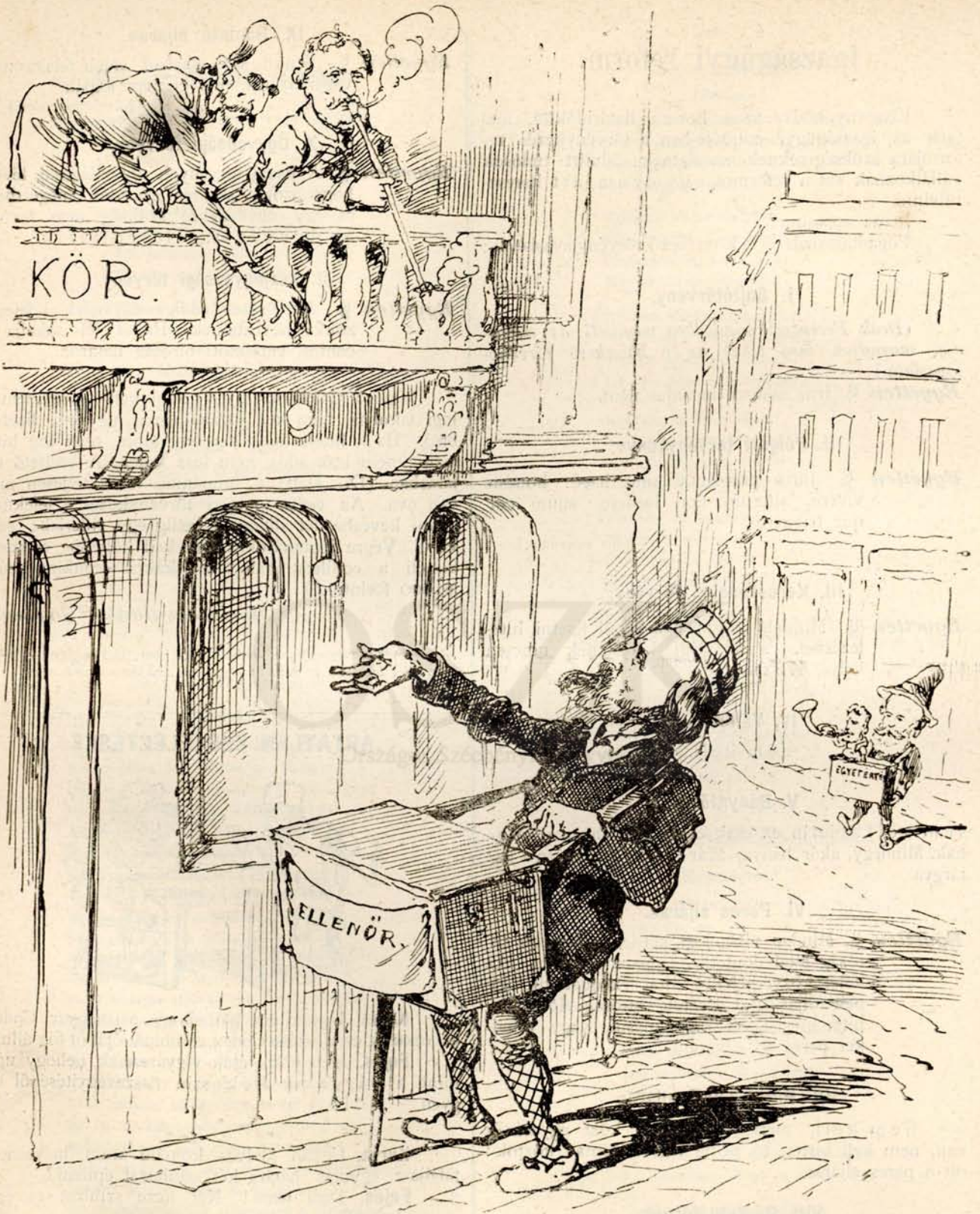

Kurta. Ugy látom hát, hogy a magyar Codex az osztrák és a szász Codex kombinációjából fog állni?

Fejes. Igen szép, csak vigyázzanak, nehogy úgy mint a sárga és kék szín összevegyítéséből legyen — zöld.

Kurta. Ugyan kedves komám uram, helyesnek találja-e, egymás háttára két színházat építeni?

Fejes. Tudj' isten! Két itcze színház és egy messzely publikum!

Két dudás egy pártban!

meg nem fér.

Az öreg ur adomázik.

A HÁZNAGY szobájában ültünk s hallgattuk Érkövy előadását a rozsdáról. A földön nagy csomagokban hevert a különféle gazdasági intézetektől beküldött rozsdás buza-mustra. Ezeket magyarázta Adolf bácsi s így nem lehet ráfogni, hogy üres szalmát csépelet. Sőt „magvas“ volt a demonstráció.

A többi asztalon együtt és szerteszét, honatyák szítták a szivarnak felleget. (Mert asztalon szoktak ülni.)

De nem voltak „vidámak“ mint az obsitos, akire példázok. Nagyon keserű viczeket mondtak a rozsdára és kisütöttek, hogy vége az országnak. Ez a mi mindenünk, mondák; ha buza nincs, mehetünk zabot hegyezni. Szörnyűnél szörnyebb hírekkel rémitgették egymást. Még a tyuknak való sem lesz az idei szem. Bagózni fogunk, meg a pipaszár boldog végét szopogatni. S nagyokat fúttak a 24 és 30 krajczáros szivarból. Biz a nagy csapás! mondá az egyik. Hozatunk árpakenyeret Árvából, eszünk forgácsfánkot és iszunk bundapálinkát. És a bus férfi nagyot csuklott a buffeti kaviártól. Megbukunk! — kiáltá s végignyújtózott a kanapén és hizalmasat nyögött; azt szerette volna magára fogni, hogy sohajtott.

Magam is megriadtam. Jó éjszakát neked Borszem Jankó! Mikor már Árvára kell ráfanyalodnunk és a zabkenyerével élnünk!

E percben lépett be az öreg ur. Meg sem látzott rajta, hogy tiz percczel előbb valamennyi szabadjegyesét az országnak végezte ki azzal, hogy rájok diktálta: ha utazni akarnak, utazzanak a maguk emberségéből.

A szabadjegyesek t. i. azok, akik potyára elutaznak szombaton este Kassára, ott egész nap adják az amabilist a szép Florine vagy Geraldine körül s hétfőn reggel ismét ott fésülködnek a tükör előtt a hivatalban.

Az öreg ur kedvencz sarokjába ül, honnan kelletlenül szuszog fel a bánatos férfiú. Rágyujt a szivarra s a szóra.

Mégsem derülhetett ki egészen az ég, mert a lezajlott viharnak egyes felhőosztlányai ott borongának még homlokán.

— Az igaz, hogy mindenféle haszontalan embernek adogatnak már ingyen vasuti jegyet! Ezt nem lehetett eltérni tovább, kezdé Deák.

— De nem ám! Nagyon igaz! hagyá helyben a kórus.

— Bizony, mondá egy másik, aki tripla igazgatótanácsos és azt sem tudja merre van a vasuti pénztár, bizony csunyaság!

— Hogy ne, mikor még nekem is küldözgettek ingyenjegyet vasutra. Így Feri bácsi.

Hüledezés. Az öreg ur mikor haragos képet mutat, akkor legjobb kedvű.

— De már csak . . . Feri bácsi . . . urambátyám . . . ejnye no . . . így amugy . . . sat.

— Nem mondom én hogy mindenben vagyok haszontalan, de a vasutakra nézve az vagyok. Vissza küldöttem mindegyiknek külön a szabadjegyét. A magam költségén szeretek utazni. Nem szorultam az ingyenre. A mi kevesem van, azt olyan papirokba fektettem, melyek nincsenek alávetve a spekuláczióknak s a szédelgésnek.

— Helyesen tette bátyám, mondja egy hallgató, kit a mult hetekben ugyancsak megviselt a bécsi piac. Állampapírok, vasuti kölesön, bordézsma-váltóság, sat. Ugy-e bár?

— Igenis. Van két darab balatongőzhajózásom s két darab állatkerti részvényem. Ezeken ki nem fogott sem a krach, sem a rozsdá. Annyit érnek most is, mint a meynyit érték azelőtt. Bizony gazdag ember vagyok én. Egy nagy piacom, két utcám, csakhogy más ember házában lakom.

— Hát a Deák Ferencz forrás?

— Azt idd meg magad. Hanem a monumentummal meg vagyok elégedve. Szükséget pótol, jól használ. Ne ugy járjanak az emberek, mint régentén Ferencz császárral a szegény asszony. Hát ugy esett sorja, hogy a szegény asszonyban megmozdult az emberi gyarloság. Amint apránként enyhülne, szembe jó vele a császár. Az asszony felugrik hódoló ijedelmében; de a császár jóságosan int neki, mondván: Bleib sie nur. Ich sehe lieber die Henne, als das Ei. Hanem az újabb kornak van mégis sok árnyoldala. Az a cynismus, melylyel egynémely fölkapaszzkodott ember tüntet, bántó. A tolvaj már nem fél, hanem büszkélkedik. Parlamentáris világban élünk. A tolvaj tul fog szaporodni s ha többségre jut, mi természetesebb

mint az, hogy azt zárják be majd, aki nem lop. — Hanem nini; igazán azt hiszitek, hogy rossz termésünk lesz?

— Bizony bátyám, sohajtanak körülötte, gyászestendő ez a mostani.

— Mondok erre valamit.

Feszült figyelem, mert az öreg hangja gyöngén szól, vagy hogy csak a házbeli nagyobb előadásokra kiméli, mint a jó énekes.

— Nehány éve, hogy tavaszi kirándulást tettem haza O—r sógoromhoz. Kérdeztem hogyan áll a vetés, várhat-e jó termést s többféle. A sógor lehorgasztotta fejét s nagy búsan elpanaszolta, hogy a repceje elfagyott, a búzát eszi az egér, a tengeri elsenyvedt, a szőlőtökét féreg őrli, a juhba beütött a metely, sat. Síralmas kilátások. Éhen veszünk. — Nyárára ismét hazatérve, kérdeztem, csakugyan meghalunk-e éhvel? „Micsoda?” mondja a sógor! „még olyan termésem se volt még huszonöt esztendő óta. A tisztabuzám 85fontos, repczém csakugy szakadt, kukoriczámban akkora csüvek mint a lábam szára, a szőlő gyöngyén virágzik, birkám meg annyi van, hogy még a juhász-kutyára is jutott egy bárány. — „Hát aztán,“ mondom, „miért busultál olyan nagyon? Örülök, hogy minden ilyen jóra fordult.“ — Erre aztán felém fordul a sógor s szemrehányás hangján mondja: „ugy ám, de mák még se lett!“

Ennél jobban alig jellemezték még a magyar gazdát. Ily adomák alkalmazásában tün ki az öreg ur. Nagy volt a derűtség s tán folyik tovább is a szép szó, ha e pillanatban az elnök villányosan meg nem rezdít valamennyi csöngetyű csak van a házban. Deák Ferencz volt az első, ki kalapját vette s a házba sietett. De van még a fiókomban egy pár jó adomája az öreg urnak; ezekkel majd nyárára, országgyűlési szünet alatt kedveskedem a hű olvasónak.

Csak az az egy busít, hogy mért nem lehet oly jóízűen előadni e kedélyes tréfákat s miért nem oly művészettel az élesebb aperçuket, mint a hogyan ama szürke bajusz alól fakadnak a füstbodrokkal egyetemben.

Csicseri Bors.

Passiflora-levelke.

Borsszem édes!

Miért egyta ki ön mult levelemből, hogy a **sah-lak** Berlin **salak** volt?

Hogy a **sah rokja** a **sarok**ban lógott?

S hogy mindenek fölött a **sahok sahja Dobsah**?

Nem vette észre ezeket?

Mennyire sajnálom e kárbavesztett elmésségeket! Lássah maga kis ember, mekkorát tud ártani?

Jövőre élesebb legyen pillantásah.

Páh-in-páh!

Zirza.

PARLAMENTARIA.

Csak még három napig beszéljünk! Aztán levághatjuk a juliusi coupont. Jó az az ilyen rozsdás időben.

A kis Pulszky miniszterkrisist csinál saját szakálára. A baj csak azon mulik, hogy amennyi szakála van Gusztinak, arra nem csak hogy kabinet-, de még kalitkaválságot sem adnak.

Pauler jobban megállta a kis Ajax ellenében a colloquiumot, mint hajdan a kis Ajaxl Pauler előtt. Nyilván a régi tertiáért boszulta meg magát.

Nagy hét! A skártba tett morál roppant megháborodással lép szinpadra. Ahol eddig szabad volt a vásár, áldozatul esik most a szabadjegy. A tableau kifogástalan. Parlamenti vihar. Villámlik a zsendicze — több igazgatótanácsos a buffetbe menekül, de mikor észreveszi, hogy a villám csak száraz s beütni nem szándékozik, visszatér és a függöny általános mosolygás közt legördül.

A jelszó ezentul is a régi marad: Dividenda et impera!

Corruptio asszony a karzatról nevetve hallgatta a szabadjegy-vitát s kaczerán lorgnetirozott. Eddigi fehérvarró-intézeteit a rég ismert helyeken ajánlja ezentul is azok figyelmébe, akik látogatásával eddig megtiszteltik.

Vihar után — idyll. Pásztorkép a muzeum-térről. Pulszky-Phillis kikapja ismét a díjt boldog s erkölcsös családi életeért a mumiákkal. Még Csernátony monoklija is mosolyog.

Phillis bemutatja a muzeum piacának szabályozási terveit, melyek Están bácsit különösen érdeklik, úgy hogy melléje ül s megvizsgálja. Están bácsi t. i. a muzeummal szemben szokott borozgatni s kíváncsi arra, milyen kilátása lesz Sanyinak, mikor az asztal mellett elalszik.

Fiumei kirándulás.

Odamenet: Tengerre magyar!

Visszajövet: Tengelyre magyar!

Fületlen gombok.

Az idej aratási időre kitűzött examenen a természet aligha meg nem bukik. Ki fog sülni, hogy a mi financiánkhoz semmit, de semmit sem ért.

Egy bécsi doctor kisütötte, hogy a magyarországi rozsdá a természet boszuja, amiért egyszer azt mondtuk, hogy „Vitam et sanguinem sed avenam non!”

Van-e olyan bolond ember aki beismerné, hogy nincs esze?

Örülnek Sanyiék, hogy a sahnak tetszik az, ami bal-lett. Ha ide jön, kinevezik tiszteletbeli baleknak.

Móricz Pálnak Hellas és az antik akkor jut eszébe, mikor a kanász jelenti, hogy az egyik emse — görög.

A szent szövetség a népek előtt a legprofánusabb frigy — tri-gamia.

- Mi neve a népnél a határ-felügyelőnek?
- Csősz, vagy határkerülő.
- Hát az oskola-felügyelőnek?
- Oskolakerülő.

Erkövy távirata: „Nem kell hiesztelni, hogy nem lesz semmink, mert majd nem lesz hitel. A rozsdá nem rozsdá; hanem a gomba — gomba.”

A bankok inclinatioja az ingásra, a declinatioktól eredt. (Weninger.)

A sahot félti környezete, hogy ha haza megy — megszökik.

Nem illik a tejbeesett légynek jó etvágyat kívánni.

Monolog. Solferino — Königrätz — Krach — közkiállítás — Schwarz.

Sokan restelik őseiket; pedig ha azok feltámadnának és meglátnák az unokát, első ízben is az a gondolat támadna bennök: „Si fecisti, nega!”

A clturának egyik legintensivebb eszközlője a mélyítő eke, — persze a superlativusig fokozva — a sirásó.

Némelyek a honvédség felszerelésére azt mondják: „puskát nekik!” General Donnerschwert azt mondja: ágyut — nekik!

A társadalmat rendszeren azok kormányozzák, akik leginkább félnek tőle.

A legközelebbi gazdasági enquete-re meghívják a Természetet is.

Pozsonyban a rendkívüli koppasztás után félnek tőle, hogy Márton napjára nem lesz jóra való ludmája.

Tömérdeken dolgoznak a reactio felépítésén — nem esoda hát, hogy tisztességes munkára az ember nem kap napszámot.

Hogy a jogás zgyűlés nem sikerült, sokan már az igazságot is féltik, hogy ezentul nem fogják már uralni. Nem is kell azt uralni, hanem szolgáltatni.

- Mi az az ideális szép
- Az, ami ha oda áll is, szép.

*

- Láttál-e már üres pipából dohányozni?
- Láttam hát; Mocsáryt.
- De már az csak bagózik.

A SZERKESZTŐ POSTÁJA.

„Rácz kompánia“. Tréfás dolog, mely az onban megszűn annak lenni, mihelyt megjelen. — Kul-ó. Régi dolgok. — „Arany trombita“. Engedjük meg, hogy a nők megváltója hadd zörögjön kissé maga mellett. Hisz ön maga is beismeri, hogy az ő szándéka jó. Az, hogy a rácz handzsár elől is megugrott, miután kevesed magával maradt, oly okosság, mely több mint amennyit róla föltenni följosította eddig a világot. — Arbuez Peti. Köszönet a küldeményért. Levél indul — csak azért is. — Cassius. De így kell! Folytassa bátran. — „Fületlen gombkötő“. Az olvasás örömét megkeseríti a bőségesen használt porzó. Kérjük mellőzni. — Baja, O. P. Semmi közünk hozzá, ha T. ur ökör-sütésre megy haza. Ő fölláldozhatja magát a nagy munkaidőben is és távozhat lapjától házi örömeik körébe. Gúny tárgya ez nem lehet.

Krachok és rendek!
Ne szépítsük a dolgot
— belénk ütött a rozsdá.
Nem csak őseinknek régi
kardját, de a tegnapi neme-
sek uj czimerét is marja.
De az ilyen concurren-
tia nem csüggeszt engem. Én
visszamarok.

Az actia bukott — jő-
jön az actio.

Nincs bankó? — Van Jankó!

Nincs buzaszem? — Van borsszem!

Semmitől se tarts, magyarom! Szűkben bő-
ben hived vagyok. Megosztom veled amim van s
gondold meg, hogy bukhatik bank és kormány,
bukhatik angyal és párt, bukhatik kőmives és szín-
darab — de áll a Borsszem Jankó.

Kapaskodjál belém, hogy el ne essem.

Borsszem Jankó, m. p.

A „Borsszem Jankó“ ára: évnegyedre 2 frt.,
félévre 4 frt. Az előfizetésre, könnyebbség okáért,
a postai utalványokat ajánljuk.

Budapest, 1873. jun. 14.

Tisztelettel

A „Borsszem Jankó“ kiadóhivatala

bálvány-utca 9.

Margitszigeti gyógyfürdő

Budapest főváros közvetlen közelében.

35° R. meleg artézi forrás — Porzellán és márvány kád- ugy kőfürdők zuhany készülékekkel — nagyszerű kert — kitünő lég — 200 teljes kényelemmel berendezett szoba — társalgási terem — kül- és belföldi lapok — naponta zene.

Kóralakok, melyek ellen a Margitszigeti hév-víz kedvező eredménnyel használtatott :

Köszvény — az izületek, az izmok, a csonthártyák és ideghüvelyek idült csúzza, idegbetegségek és pedig a) csúz, köszvény, erőüvi hatás, ólommérgezés, hagymáz és diphteria után fellépő hűdések, b) z-ábák, c) görcsös állapotok, d) méhszendi bajok, — görvélykór mirigy dagokkal és gyenyedéssel — idült bőrbetegségek — csontbántalmak, angolkór, csontszú — izületi bajok fekélyek és külsértéseket követő elváltozások, fájdalmas hegek, merevség, hűdések — húgykövek és vizeleti nehézségek — méh- és hüvelybántalmak, méh-tömlőlet, hőszámi rendellenesség stb.

Bérletekről, ugy a fürdő- és menetjegyeknek együttes váltásánál árelengedés adatik. A szigeten lakók ugy a fürdő- mint a menetjegyeknél előnyben részesülnek.

A fovaróssal óránként kétszer gőzhajó közlekedés.

1873. nyári idény megnyitattik május 1-én.

Megrendeléseket lakásokra átvesz a Margitszigeti felügyelőség a Margitszigeten, utolsó posta Ó-Buda.

A Margitsziget igazgatósága.

(Utánnymot nem díjaztatik.)

A HAJ ISMÉTFESTÉSE.

Egyetlen érem a párisi (1867), londoni (1871), havrei (1868) világkiállításoknál. Egyedül felbatalmazta az 1873. bécsi világkiállítás francia bizottsága által.

TÜNDÉR-VIZ

GENERAL-ENTREPOT de Mme. Paris, rue RICHIER N° 43 EAUDes FÉES SARAH FELIX.

A fej-haj és szakáll egymásutáni ismétfestésének kérdése a tündér-víz által véglegesen meg van oldva. Egyedül a tündér-víz tartja meg mindazt, a mit ígér; eddig arattott nagy sikerei, melyek kedveltségét meg alapították, való; nem a haragság és nyegleség csalképei. Mme Sarah Felix, a nagy tragéd hős nővére, a valódi tündér-víz egyedüli tulajdonosnéja. Ezen czég egyedül már elegendő biztosíték az évek óta híres tündér-víz jeles voltáról. — Egy flv gese 3 flt.

Mindenki előtt használható, a nélkül hogy a czél elárulassák.

Főraktár Ausztria-Magyarországban :

Bécsben Larcanges F.-nél, Rauensteingasse 10.

Az eredményért kezeskedünk.

Kapható minden illatszerezésnél, fodrász- és gyógyszerésznél.

Előfizetési felhívás a

„BORSSZEM JANKÓ“

képes éleziapra.

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Elfizetési díj: Negyedévre 2 ft, fél évre 4 ft, egész évre 8 ft

Mosópor.

Angol patent-mosókrystal Brass Guiliame és társától Londonban.

Ezen kitünő praeparatum bármilyen, még festett szövetek mosására is használható és minden eddig ismert fehérnemű-tisztító szer ellenében azon előnnyel bir, hogy félannyi idő és munkaerő s így félannyi égetőanyag és költőség mellett, a fehérneműeknek a legnagyobb tisztaságot kölcsönzi anélkül, hogy azokat megrongálna.

Az angol mosókrystal tehát általános kedveltségben, és a hol egyszer használtatik, állandó alkalmaztatásban részesül, mi mellett legjobban a rövid idő alatt eszközlött nagymérvű eladása bizonyít. Majdnem két évi kísérletképeni eladás után ezen czikk főraktári jogát a nagy korona országai számára megszereztük és azt ang. s. 4 1/2 s 9 latos csomagokban a legjutányosabb árak mellett szolgáltatjuk.

Megbízások pontosan és csak a ár utánvétele mellett hajtatnak végre.

Pozsony, 1873 májusban.

Wimmer József fiai,

fűszer-, anyag- és festék-árak kereskedése.

Előfizetési felhívás a

„KIS LAP“

sok gyönyörű képpel megjelenő gyermek-folyóíratra.

Megjelen minden vasárnap 16 oldalon.

Előfizetésiára: Negyedévre fr. 1.20, fél évre 2.40, egész évre 4.80

Magyarországi főraktár:

Kertész és Eisert Pesten.

Fiók-raktárak

a következő uraknál:

Ara:
a patkány, egér, mezei egér, vakandók és sváb bogár-

irtó-szer

pléhdobozának

1 frt 20 kr.

Ara

a poloskát irtó folyadéknek,

mely nem kellemetlen szaga, peccsétet nem ejt, a poloskát azonban költésestül tüstént kiirtja, üvegcséje

65 kr.

Utánvét melletti posta-küldeményeknél 10 krajczár csomagolási díj számítatik, mely áremelés a vidéki raktárakban vett szerkeknél is érvényes.

Ismételadók illő engedélyben részesülnek.

Elismerő bizonyítványok, melyek adattak **Ries Guttman** vegyész urnak **Pétervárt** 1869. október 23-án 87 szám alatt a fellett, hogy a res bizott rend- és tűzország helyiségeiben a fentemlített két irtószer használta, mely kitünő hatásnak bizonyult be. Aláírva **Trepow** ezredes segédtséje. **Dr. Seidl** városi physikus. **P. Sachwojew** ügyvivő — **Hasonló bizonyítványokat bírok: Von Wiesen**, Moszkva városa gazgatójától 636. sz. a. — az orosz vasutak igazgatóságától Pétervárt, aláírva **Generalmajor Daunstern** igazgató által, a niszijnogorodi kormányzó **Odziszow** ezredestől, a **kiewi Intézet** tanácsától, aláírva **Galizin** herceg, a prágai polgármester **Belski**, és a bécsi polg. **Zelinka** részéről, a berlini városi tanácsától aláírva **Seidel** elnök, a stuttgarti városi tanácsától aláírva **Brodbeck** elnök által.

RIES GUTTMANN

cs. kir. szab. vegyész, az orosz császári udvari szállítója, az 1872 ki moszkvai polytechnikai kiállítás nagy ezüst-érmének, valamint több városok patenseinek birtokosa, bátorodik a t. ez

köszönetet értesíteni, miszerint

az ez idei bécsi közkiállitáson bemutatott s kitünőknek elismert

patkány, egér, mezei egér, vakandók, svábbogár és poloska-

irtó-szereinek

magyarországi főraktárát

KERTÉSZ és EISERT cégnek

Pesten, Dorottya-utca 2. sz., színházteri szeglet, edta át, ahol egyedül valódi minőségben nagyban és kicsinyben kaphatók.

Erdélyben:

Beszerce: Schiffbeimer J.
Brassó: Dresnaud W.
Kolozsvár: Karvazy Ferencz.
M. Vásárhely: Beregszászy Gus.
Seeben: Misselbacher Söhne.
Segervár: I. C. Deatsch.

Pesten: Emresz Károly, váci-utca 1-86 sz. Gyarmathy György szenátor 1. Komary Károly váciut 25. Mészáros hatvani-utca. Morán János 3 korona-utca 23. Spuller Ferencz kerepesiut 69. Kurtz Antal király-utca 46. sz.
Budán: Pasztory, vár, díszter 79. Iványi János, viziváros, piebánya-utca 215. Iványi M., rácsváros, főtér 607.
Ó-Budán: Prohaska Ignác, városházter 207.

A vidéken:

Arad: Prinner S. W.
Besztercebánya: Eisert E. I.
Balassa-Garmat: Sipler testv. N-Beskerék: Weiss Hermann.
B-Csaba: Lanuer.
Debreczen: Ku Jov Kálmán.
Dunaújlak: Nádhera T. Al.
Eperjes: Nehrer Agost.
Eger: Piller József.
Esztergom: Rudolf M. F.
Győr: Tóth Béla.
Kecskemét: Kertész és Eisert.
Komárom: Belloni A.
Kassa: Quirfeld K.
Késmárk: Ratis Samu.
Miskolc: Pastiner Ferencz.
Nagy-Bánya: Harcos János.
Nyiregyháza: Heuffel Lajos.
Nagyvárad: Huzella M.
Oradea: Nicolovits Miklós.
Pozsony: Wimmer József.
Pancsova: Fanaioth Pál.
Pécs: Zsolnay Y.
Sopron: Spiegel József.
Sátoralya-Ujhely: Szentgyörgyi J.
Szeke-Pehérvár: Szosérák és Hornyánszky.
Szathmár-Németh: Haller és Gillyen.
Seger: Gál és Madár.
Sentes: Dobray Sándor.
Szabadka: Simonyi József.
Temesvár: Siebenauer József.
Ujvidék: Lukacsak Simon.
Vác: Inczédy Samu.
Zombor: Falcione Gusztáv.
Zimony: Jovanovits A. D.

A legbiztosabb és legkellemesebb szer

váltóláz ellen,

különösen gyermekeknél, kik keserű Chinint másképp bevenni nem képesek, a

Chinin-csokoládé

és a

Chinin-czukor

Rozsnyay M. gyógyszerésztől Zombán, Tolnamegyében melyeket a magyar orvosok és természetvizsgálók nagygyűlése

FIUMÉBAN

pályadíjjal koszoruzott.

Kapható vagy megrendelhető a birodalom minden jó hírű gyógyszerertárában.

A hamisításoktól óvakodni kell!

Mindenki csak a Rozsnyay M.-féle pályakoszoruzott készítményt kérje és fogadja el.

A pest-bécsi irodalmi és művészeti intézet

Deutsch testvérek

elvéllal kiállításra mindennemű

nyomtatványokat

a legjutányosabb áron.

Pest-bécsi irodalmi és művészeti intézet Deutsch testvérek.

Kilenczedik kiadás (magyar nyelven ötödik.)

A nemi élet titkai s veszélyei.

Értekezések a nemzés és nemi betegségekről, ez utóbbiak óv- és gyógymódjaival.

Függelékkel a bujaköri ragályzásról és dr. Rodet, lyoni orvos

ragályelleni legbiztosabb óvszeréről,

a férfi és női ivarszervek bonczatni ábráival.

Ára: 1 uforint.

Postán megküldve 10 krral több; utánvétellel 40 krral több. Megrendelhető szerzőtől következő czim alatt:

(B.)

Dr. EIBER.

Pesten, József-utca 66-ik száma saját házában.

Előfizetési felhívás

„Képes Világ“

szépirodalmi, képes folyóiratra.

Megjelen havonként kétszer négy-négy iven.

Egész évre . . . 8 frt — kr.

Félévre . . . 4 . —

Negyedévre . . . 2 . —